

नरङ्गः

नरमा

नरसा

यद्य एव क्रमो दृष्टो गोसुवर्णादिहारिणाम् ।
विद्यापद्दारी मृकश्च गत्वा च नरकान् वङ्गन् ॥
असमिद्धेऽप्यौ हृते च मन्दाभिः संप्रजायते ।
परनिन्दाकृतमत्वं परमर्भावघातनम् ।
नैष्ठुर्यं निर्णयत्वश्च परदारोपसेवनम् ।
परस्वहृणाशौचं देवतानाञ्च कुत्सनम् ॥
निन्दत्य वचनं नशां कार्पण्यञ्च वृथां बुधः ।
उपलक्षणादि जानीयात् सुक्तानां नरकाद्दुः ॥
प्रसङ्गात् स्वर्गागतलक्षणमप्याह ।
“दया भूतेषु संवादः परलोकं प्रतिक्रिया ।
सत्वं भूतहिता चोक्तिर्वेदप्रामाण्यदर्शनम् ॥
गुरुदेवर्षिपूजा च केवलं साधुसङ्गमः ।
सत्क्रियाभ्यसनं मैत्री स्वर्गिणां लक्षणं विदुः ॥
अष्टाङ्गयोगविज्ञानात् प्राप्नोत्यात्मनिकं लयम् ॥”
इति गारुडं कर्मविधाकः २२६ अध्यायः ॥
नरकस्या, स्त्री, (नरके तिष्ठतीति । स्या + “सुपि
म्हः ।” ३।२।७। इति कः ।) वैतरणी नदी । इति
हेमचन्द्रः । ३।१५२२॥ निरयस्थिते, चि । यथा,
“नरकस्थोऽपि देहं वै न पुनस्त्वक्कुमिच्छति ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥
नरकान्तकः, पुं, (नरकस्य तन्नाश्या ख्यातस्या-
सुरस्य अन्तकः ।) विष्णुः । इति पुराणम् ॥
(यथा, सृष्ट्युत्थालायाम् । ७ ।
“दिवि वा भुवि वा ममास्तु वाचो
नरके वा नरकान्तक ! प्रकामम् ।
अवधीरितशारदारविन्दौ
चरन्तौ ते मरुथेऽपि चिन्तयामि ॥”)
नरकामयः, पुं, (नरकः आमय इव यस्य ।)
प्रेतः । इति शब्दरत्नावली । (नरकरूप
आमयः ।) निरयरीगञ्च ॥
नरकौलकः, पुं, (नरेषु कौलक इव निन्द्यत्वात् ।)
गुरुप्रः । तत्पर्यायः । गुरुहा २ । इति हेम-
चन्द्रः । ३।५२२ ॥
नरगणः, पुं, (नरस्य गणो यस्मात् ।) नवनक्षत्र-
विशेषः । तज्जातजनः । यथा,—
“हस्तास्त्रातिन्मगान्निनीहरिगुरुः प्रौष्णानु-
राधादिति-
श्चारां रोहिण्य चोत्तराणि भरणी पूर्वाणि
भानि त्रयम् ।
श्रेष्ठाश्चेपिशाखलवख्यातसप्तमिचित्रामघाः
कथ्यन्ते सुनिभियंथाक्रमवशाद्देवा नरा
राषसाः ॥”
इति दीपिका ॥
अस्य फलम् । यथा, कौडीप्रदीपे ।
“मानुष्ये षडुकर्मसङ्गतमनाः शीलान्वितो
धीवृत्तः ॥”
(नराणां गणः ।) नरसम्बन्धः ॥
नरङ्गः, पुं, (शृणाति प्रापयतीति । नृ + “पतादे-
रङ्गच् ॥” इति उणादिकोपटीकादित्तत्त्वात्
अङ्गच् ।) वरुणकः । नाराङ्गा इति भाषा ॥
(नुः पुरुषस्य अङ्गम् ।) मेहने, स्त्री । इत्यु-
णादिकोयः ॥

नरदेवः, पुं, (नरो देव इव ।) राजा । इति हला-
युधः ॥ (यथा, हरिवंशे । ३२ । १२ ।
“रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेव ! यमचयात् ॥”)
नरनारायणौ, पुं, (नरश्च नारायणश्च तौ ।)
ऋषिविशेषौ । तादेव श्रीशष्पाङ्गनौ सम्भूतौ ।
इति महाभारतम् । (यथा, देवीभागवते :
४ । ५ । १३ ।
“नरनारायणौ चैव चैरतुस्तप उक्तमम् ।
प्राखेयाद्रिं समागत्य तीर्थं बदरिकाश्रमे ॥”)
तयोस्तुपत्तिर्यथा,—
“अथ चिन्तयतस्तस्य स्वाभ्तं गत्वा जनार्दनः ।
तत् सर्वं ज्ञापयामास वराहवपुषो हितम् ॥
ततो देहपरित्यागं कर्तुं समभवद्व्यदा ।
तदा दंष्ट्रायघातेन नरसिंहं महावलम् ॥
सरभो भगवान् भर्गो द्विधा मध्ये चकार ह ।
नरसिंहे द्विधाभूते नरभागेन तस्य तु ॥
नर एव ससुतपन्नो दिव्यरूपी महावृषिः ।
तस्य पञ्चास्यभागेन नारायण इति श्रुतः ॥
अभवत् स महातेजा सुनिरूपो जनार्दनः ।
नरो नारायणसोभौ सृष्टिहेतु महामती ॥
ययोः प्रभावो दुर्हर्षः शास्त्रे वेदे तपःसु च ॥”
इति कालिकापुराणे २६ अध्यायः ॥
कल्पमेऽपि तौ धर्म्मपुत्रौ । यथा,—
“धर्म्मस्य दृष्टदुहितयंजनित् धर्म्मजा
नारायणो नर इति स्वतपःप्रभावः ।
दृष्ट्वात्मनो भगदतो नियमावलोपं
देयस्वनङ्गपृतना घटितुं न श्रेष्ठः ॥”
इति श्रीभागवते । २ । ७ । १६ ॥
(धनयोर्विशेषविवरणत्वात् देवीभागवते ४ स्कन्धस्य
५ अध्यायमारभ्य द्रष्टव्यम् ।)
नरपतिः, पुं, (नरान् पातीति । पा + डतिः ।
नराणां पतिर्वा ।) राजा । इति शब्दरत्ना-
वली । (यथा, रघुः । २ । ७५ ।
“नरपतिकुलभूत्यै गर्भमाधत्त राशौ
गुरुभिरभिनिविष्टं लोकपालानुभावैः ॥”)
नरप्रियः, पुं, (नराणां प्रियः ।) नीलशृङ्गः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ नरस्य प्रियवस्तुनि, चि ॥
नरभूः, स्त्री, (नराणां मनुष्याणां भूमिः ।)
भारतवर्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नरोत्पत्तिश्च ॥
नरभूमिः, स्त्री, (नराणां मनुष्याणां भूमिः ।)
भारतवर्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
नरमानिनी, स्त्री, (नरं पुरुषमिव मन्यते इति ।
मन + णिनिः + ङीप् ।) श्मश्रुयुक्तनारी । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
नरमानिका, स्त्री, (नरं मन्यते वा । मन +
कुल । टाप् अत इत्वम् ।) नरमानिनी ।
इति शब्दरत्नावली ॥
नरमाला, स्त्री, (नराणां तस्कुलानां माला ।)
मनुष्यसुकमाला । यथा, मार्कण्डेये । ८७ । ६ ।
“विचित्रखटाङ्गधरा नरमालाविभूषणा ॥”
नरमानिनी, स्त्री, (नरस्यैव माला केशसम्बद्धौ
सुखेऽस्यस्या इति । इनिः + ङीप् । यद्वा,

नरमानिनी प्रयोगानुरोधान् निपातनेन नस्य
कत्वम् ।) श्मश्रुयुक्तनारी । इति हेमचन्द्रः ।
३ । १६५ ॥ (नरस्य तस्कुलस्य मालास्यस्या
इति ।) नरमालायुक्ता ॥
नरमेधः, पुं, (मिध हिंसायाम् + भावे घञ् ।
नराणां पुरुषाणां मेधो हिंस्रनं यत्र ।) नर-
वधात्मकयज्ञविशेषः ॥ (प्रज्ञोऽयं वाजयनेय-
नांहितायाम् ३०—३१ अध्याययोर्दृशितः । तत्र
अधिकार्यादिकं ३० अध्याये वेददीपे उक्तम् ।
यथा,—
“ब्राह्मणराज्ययोरितिसाकामयोः पुरुषमेध-
संज्ञको यज्ञो भवति । सर्वभूतात्यतिक्रम्य
स्थानमतिष्ठा । चैत्रशुक्लदशम्यामारमाः । अत्र
त्रयोविंशतिर्दीक्षा भवन्ति द्वादशोपसदः पञ्च
सुत्या इति चत्वारिंशद्दिनेः सिध्यति । अत्र
यूपेक्षादिग्नी भवति एकादशाग्निघोषीयाः
पशवो भवन्ति तेषाञ्च प्रतियूपं मध्ये वा यूपे
यथेच्छं नियोजनम् । आर्घ्येण सङ्गद्यद्दीपेन
देव सवितरिति प्रत्युचं तिस आहुतीराहव-
नीदे जुहोति ॥”) स तु कर्त्तव्यो वर्चनीयः ।
यथा,—
“समुद्रयान्नास्तीकारः कमण्डलुविधारणम् ।
द्विजानामसवर्णास्तु कन्यासुपयमस्तथा ।
देवरेण सुतोत्पत्तिर्न्ययुपके प्रशोबंधः ।
मांघादनं तथा श्राद्धे वानप्रस्थाश्रमस्तथा ॥
दत्तायाश्चैव कन्यायाः पुनर्दानं वरस्य च ।
दीर्घकालं ब्रह्मचर्यं नरमेधान्मेधकौ ।
महाप्रस्थानगमनं गोमेधश्च तथा मखः ।
इमान् धर्म्मान् कलियुगे वञ्छानाहुर्म्मनीषिणः ॥”
इत्युद्गाहत्तन्ने दृष्टन्नारदीयम् ॥
नरवाहनः, पुं, (नरो वाहनं यस्य । “सुभादिषु
च ।” ८ । ४ । ३६ । इति न खत्वम् ।) कुवेरः ।
इत्यमरः । १।२।७२ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ११ ।
“विजयदुःखभित्तं यशुर्यंवा
घनरवा नरवाहनसम्पदः ॥”)
श्रुपतिविशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ५ ।
२१६ ।
“चोऽनुगैः सह निर्दोहं जघान द्रोहशङ्कया ।
सूरं दाब्बाभिसारेणं श्लथ्यं नरवाहनम् ॥”)
पुरुषयानविशेषः, चि । (यथा, महाभारते ।
३ । ८६ । ५ ।
“जज्ञे धनपतिर्यत्र कुवेरो नरवाहनः ॥”)
नरविष्यञ्च, पुं, (नरं विष्यति भक्षयतीति । वि +
खन + ञच् ।) राक्षसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
नरसारः, पुं, (नरवत् शुद्धः सारो यत्र ।) वणिगा-
द्रव्यविशेषः । नौसादर इति निशादल इति च
भाषा । तस्य पर्यायः । यथा, रत्नमालायाम् ।
“दिदलो गोपकः पिष्टो वीलो गन्धरसो रसः ॥
तस्य शुद्धिर्यथा,—
“नरसारी भवेत्कुङ्कुमतीये विपाचनः ।
दोलायन्नेच यत्नेन भिषग्भयोमिहभुये ॥”
इति सारचन्द्रिका ॥